

[Birthe Rønn Hornbech]

har været over de børnemishandlingssager, jeg selv har været konfronteret med. Det er for mig et problem, der hører hjemme i straffelovgivningen.

Det lovforslag, vi nu står med, frygter jeg ikke er andet end et forsøg på at afskaffe revselsesretten, på at få et andet lovforslag, vi har behandlet i dette ting, vedtaget ad bagdøren.

Det at revse børn, der f.eks. er i færd med at lave ulykker på sig selv, er ikke vold. Derfor frygter jeg, at lovforslaget er udtryk for en opdragelseslov. Det er begyndelsen til, at folketinget skal til at lovgive om familiens indre anliggender. Det er begyndelsen til, at det værn, der er om familien, fordi den er privat, skal gøres til et offentligt anliggende. Derfor er jeg imod.

Leif Hermann (SF):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig her ved andenbehandlingen at sige så forfærdelig meget om lovforslaget, men jeg må indrømme, at de gentagne udtalelser om, at nu skal staten til at blande sig i familiens indre anliggender, er for fristende til, at jeg kan blive siddende på min plads.

Det forekommer mig at være en betydelig gang hykleri, når man siger, at nu skal staten til at blande sig i familiens indre anliggender. Det er en filosofi, vi har hørt fra en særdeles kendt sognepræst i det sydjyske, gentaget i kronik efter kronik i den ene avis efter den anden. Staten, samfundet standser ved familiens dørmatte, er det blevet kaldt. Og dog tøver vi herinde ikke med den ene dag efter den anden at lovgive om forhold, der påvirker den indre balance i familien. Det har man gjort så langt tilbage, man kan erindre.

Man har sat nogle lovgivningsmæssige rammer omkring familien i kraft af ægteskabslovgivningen. Man har lavet lovgivning om børnetilskud, man har lavet lovgivning om boligsikring. Alt sammen ting, der påvirker familiens dagligdag og familiens hverdag. Vi lovgiver om indholdet af levnedsmidler, og vi lovgiver inden for miljøbeskyttelsesområdet om forhold, der påvirker familiens sundhed og velvære. Vi lovgiver om daginstitutioner osv. Alligevel hævder man, at det ikke er statens opgave at blande sig i familiens indre anliggender. Jeg må sige, at det

forekommer mig inkonsekvent, det forekommer mig kortsynet, og det forekommer mig naivt at tro, at det forholder sig sådan.

Samtidig må man nok sige, at dette lovforslag familiepolitisk set ligger i forlængelse af det, vi har fået vedtaget for ganske nylig herinde, nemlig reglerne om fælles forældremyndighed. For mig at se er der ikke noget ejendommeligt i, at familien har udviklet sig sådan, at det er lovforslag af denne type, vi vedtager i øjeblikket.

Egmontfonden har lavet nogle udmærkede fremtidsstudier, som den har været så venlig at forære medlemmerne af folketinget. En af disse fremtidsstudier handler om, hvorledes den fremtidige familiestruktur kommer til at se ud, og overskriften er: »Forældreskab eller familieskab«. Man forudser altså, at de kommende år vil skabe betydelige ændringer i familiemønsteret, ikke fordi vi sidder herinde og ændrer rammerne for familiemønsteret, men fordi udviklingen i samfundet, ungdomsarbejdsløsheden, i det hele taget den ungdomskultur, der er ved at vokse frem, klart og tydeligt viser, at den gammeldags kernefamiliestruktur er ved at være på retur.

Jeg synes, at disse ting skal siges, og de skal siges, sådan at ingen tror, at vi kan fastholde kernefamilien i et eller andet glorificeret mønster, som ikke længere har nogen virkelighed bag sig.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Hver gang vi hører om vold mod børn, ryster det os dybt, og jeg tror, vi har lov til at udlægge det på den måde, at dette forslag netop taler om det, vi forstår ved vold.

Kristeligt folkeparti ønsker på ingen måde, at revselsesretten skal afskaffes, at vi skal blande os i familiens indre anliggender. Det er jo sådan, at selv om man ønsker, at familien skal klare egne problemer, kan familien komme i situationer, hvor den ikke kan. Jeg var inde på ved første behandling, at det er vigtigt, vi ser på årsagerne til volden. Hvorfor har vi vold imod børn? Jeg tror, alkohol spiller en stor rolle, og også, at familierne er stressede. Den forrige taler mente, at kernefamilien er opløst. Det vil man jo gerne give udtryk for. Jeg tror, at der stadig er mange familier, der ønsker at indrette sig i et ægteskab, og som ønsker at værne deres børn.